

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Θέμα : Συνοπτική Έκθεση της Συνόδου Ολομέλειας
– Βρυξέλλες, 11 και 12 Ιουλίου 2002 ¹

I. Έναρξη της συνόδου

1. Ο Πρόεδρος άρχισε τις εργασίες της συνόδου, συγχαίροντας την κα Palacio, εκ μέρους της Συνέλευσης για το διορισμό της ως Υπουργού Εξωτερικών της Ισπανίας, και τον κ. Zaplana για το διορισμό του ως Υπουργού Κοινωνικών Υποθέσεων. Οι κ.κ. Lequiller, Carey και Floch, καλωσορίστηκαν ως νέα μέλη της Συνέλευσης.
2. Ο Πρόεδρος πληροφόρησε τη Συνέλευση ότι η σύνοδος του Ιουλίου σηματοδότησε το τέλος της φάσης της «ακρόασης» και την έναρξη της φάσης της «μελέτης». Οι πρώτες έξι ομάδες εργασίες εξέτασαν ειδικά θέματα τα οποία τέθηκαν κατά τις πρώτες συνόδους της ολομέλειας. Οι εν λόγω ομάδες εκπονούν συστάσεις ή εναλλακτικές προτάσεις τις οποίες θα εξετάσει η Συνέλευση το φθινόπωρο. Έχουν σημειώσει αρκετή πρόοδο, μολονότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο αριθμός των συμμετεχόντων ήταν απογοητευτικός. Το Προεδρείο θεωρεί ότι πρέπει να συσταθούν τέσσερις επιπλέον ομάδες εργασίας. Όσον αφορά το θέμα της δημιουργίας ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συμφωνήθηκε από το Προεδρείο και διανεμήθηκε στο έγγραφο CONV 179/02 σχέδιο εντολής που καλύπτει τα σημαντικότερα θέματα τα οποία τέθηκαν κατά τη σύνοδο ολομέλειας του Μαΐου. Το Προεδρείο θεωρεί ότι, προκειμένου να εξεταστούν ορισμένα από τα θέματα που τέθηκαν κατά τις συζητήσεις της ολομέλειας σχετικά με τα νομικά μέσα, θα πρέπει να συσταθεί ομάδα για την απλούστευση των νομικών διαδικασιών. Το Προεδρείο θεωρεί επίσης ότι πρέπει να συσταθούν ομάδες στους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής άμυνας. Οι εντολές τους θα εκπονηθούν με βάση τις συζητήσεις στην ολομέλεια και θα διανεμηθούν μόλις δοθεί στο Προεδρείο η ευκαιρία να τις μελετήσει. Τα μέλη της Συνέλευσης θα κληθούν να συμμετάσχουν σε κάποιες από αυτές τις τέσσερις ομάδες, μόλις καθοριστούν οι εντολές.

¹ Τα πλήρη πρακτικά της συνόδου της ολομέλειας περιλαμβάνονται στην ιστοσελίδα <http://european-convention.eu.int/>.

Οι ομάδες θα αρχίσουν τις εργασίες το Σεπτέμβριο, με στόχο την υποβολή εναλλακτικών προτάσεων τον Οκτώβριο ή το Νοέμβριο. Η Συνέλευση θα έχει τότε στη διάθεσή της δέκα σύνολα δομικών στοιχείων τα οποία θα αποτελέσουν το καίριο στοιχείο για την τρίτη φάση των εργασιών της, κατά την οποία θα εξετάσει προτάσεις σχετικά με τα νομικά κείμενα.

3. Ο Πρόεδρος ενημέρωσε τη Συνέλευση σχετικά με το πρόγραμμα για το φθινόπωρο. Πρώτον, το Προεδρείο προβλέπει για τη σύνοδο της 12ης-13ης Σεπτεμβρίου συζήτηση για την απλούστευση των νομοθετικών διαδικασιών, βάσει εγγράφου της γραμματείας, το οποίο θα εκδοθεί πριν από τις θερινές διακοπές, προκειμένου να αποτελέσει τη βάση για τη νέα ομάδα εργασίας. Δεύτερον, η έκθεση της ομάδας εργασίας για την επικουρικότητα πρέπει να είναι διαθέσιμη εγκαίρως προκειμένου να εξεταστεί στη σύνοδο ολομέλειας στις 3-4 Οκτωβρίου. Τρίτον, η Συνέλευση θα λάβει στα μέσα Οκτωβρίου εκθέσεις από τις δύο ομάδες που εξετάζουν τη νομική προσωπικότητα και το Χάρτη (αμφότερα τα θέματα σχετίζονται άμεσα με τη μελλοντική διάρθρωση της συνθήκης). Όλα τα προαναφερόμενα θα επιτρέψουν στο Προεδρείο να υποβάλει προτάσεις στη Συνέλευση στα τέλη Οκτωβρίου για ένα σχέδιο διάρθρωσης της συνθήκης. Η διάρθρωση αυτή θα παρέχει το σχέδιο εντός του οποίου θα καταχωρηθούν τα δομικά στοιχεία από τις ομάδες εργασίας, υπό τον όρο ότι η Συνέλευση θα συμφωνήσει με αυτά. Το Δεκέμβριο ή τον Ιανουάριο θα ακολουθήσει νέο κείμενο της συνθήκης, ουσιαστικά βελτιωμένο, και θα χρησιμεύσει ως βάση για την τρίτη φάση (τη φάση «διαπραγμάτευσης») των εργασιών της Συνέλευσης.

II. Εξωτερική δράση της ΕΕ : γενική συζήτηση

4. Ο Πρόεδρος άρχισε τη συζήτηση σχετικά με την εξωτερική δράση της ΕΕ, αναφερόμενος στο έγγραφο προβληματισμού που εκπόνησε η γραμματεία της Συνέλευσης (CONV 161/02).
5. Τα μέλη της Συνέλευσης συμφώνησαν ότι είναι σημαντικό για την ΕΕ να συνιστά έναν ισχυρό, αποτελεσματικό και ικανό παράγοντα στη διεθνή σκηνή. Πολλοί θεωρούν ότι η μέχρι τώρα απόδοσή της στον τομέα αυτό είναι κατώτερη των προσδοκιών, αν, ιδίως, ληφθεί υπόψη το οικονομικό και χρηματοπιστωτικό της βάρος. Διάφοροι υπογράμμισαν ότι οι προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης ενισχύουν τη σημασία να εκπληρώσει η Ένωση το ρόλο αυτό. Μόνον μια δυνατή και ενωμένη Ένωση μπορεί να επηρεάσει τις διεθνείς εξελίξεις και να προστατεύσει αποτελεσματικά τα ευρωπαϊκά συμφέροντα.

6. Πολλοί τόνισαν ότι οι αξίες που συνιστούν την ουσία της Ένωσης αποτελούν από μόνες τους επιχείρημα για ανάληψη μεγαλύτερου συνολικά ρόλου, και ότι οι αξίες αυτές πρέπει να ενισχύουν και να διαμορφώνουν τις εξωτερικές πολιτικές της Ένωσης. Διάφορα μέλη ανέφεραν επίσης την ανάγκη να τηρηθούν οι βασικές αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Ενιαία ή κοινή πολιτική;

7. Διάφορα μέλη θεωρούν ότι ο διακυβερνητικός χαρακτήρας της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας δεν μπόρεσε να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Η «κοινοτική» μέθοδος λειτούργησε καλά σε άλλες πτυχές των εξωτερικών σχέσεων. Η επέκταση της ικανότητας της Επιτροπής να ορίζει κοινές πολιτικές και να λειτουργεί ως θεματοφύλακας του κοινού συμφέροντος στον τομέα αυτό θα βοηθούσε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ.
8. Άλλοι επέστησαν την προσοχή στον ειδικό χαρακτήρα της εξωτερικής πολιτικής, σημειώνοντας ότι έχει πολύ λιγότερο νομοθετικό χαρακτήρα από πολλές εσωτερικές πολιτικές. Αρκετοί τόνισαν το γεγονός ότι διαφέρουν τα συμφέροντα των κρατών μελών. Η στενή σχέση μεταξύ εξωτερικής πολιτικής και εθνικής κυριαρχίας καθιστά αναγκαίες ορισμένες ειδικές ρυθμίσεις. Πολλές από τις αδυναμίες της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας μπορούν να αποδοθούν στην έλλειψη πολιτικής βούλησης και όχι σε ανεπαρκή μέσα ή διαδικασίες. Στόχος πρέπει να παραμείνει η επίτευξη κοινής πολιτικής και όχι αναγκαστικά ενιαίας πολιτικής. Αρκετοί υπογράμμισαν το σημαντικό ρόλο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στον καθορισμό της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας.

Συνεκτική εξωτερική δράση

9. Όλοι συμφώνησαν ότι η ενδεδειγμένη συντονισμένη χρήση όλων των μέσων, οικονομικών και πολιτικών, είναι σημαντική για την ικανότητα της Ένωσης να ασκεί επίδραση στο διεθνές στίβο. Μεγάλος αριθμός ομιλητών θεωρεί ότι οι τρέχουσες ρυθμίσεις συνιστούν εμπόδιο σε μια συνεκτική προσέγγιση και καθιστούν το συντονισμό αυτό δυσχερή. Ορισμένοι ζήτησαν κατάργηση της διάρθρωσης σε πυλώνες και εισηγήθηκαν να αποδοθούν σε ένα και μόνο πρόσωπο οι δύο λειτουργίες του Υπατού Εκπροσώπου για την ΚΕΠΠΑ και του Επιτρόπου Εξωτερικών Σχέσεων («διπλή αρμοδιότητα»), το οποίο θα είναι μέλος ή αντιπρόεδρος της Επιτροπής. Άλλοι προτιμούν να βελτιωθεί η συνεκτικότητα μέσω μεταρρύθμισης στα πλαίσια της Επιτροπής και του Συμβουλίου, και μέσω καλύτερου συντονισμού μεταξύ του Υπατού Εκπροσώπου και της Επιτροπής. Ορισμένοι πρότειναν να μπορούν ο Υπάτος Εκπρόσωπος και ο υπεύθυνος για τις εξωτερικές σχέσεις Επίτροπος να παρουσιάζουν κοινές πρωτοβουλίες που να καλύπτουν όλες τις πλευρές της εξωτερικής πολιτικής και των εξωτερικών δράσεων. Αναφέρθηκε επίσης περαιτέρω χρήση και ανάπτυξη Κοινών Στρατηγικών.

Πρωτόβουλη εξωτερική πολιτική

10. Όλα τα μέλη της Συνέλευσης υπογράμμισαν πόσο σημαντικό είναι να έχει η ΕΕ μια δυναμική εξωτερική πολιτική ικανή να ανταποκρίνεται άμεσα στις διεθνείς εξελίξεις. Διάφοροι ομιλητές τόνισαν ότι η απαίτηση για ομοφωνία στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ περιορίζει την ικανότητα της Ένωσης προς δράση. Όταν τα κράτη μέλη δεν κατορθώνουν να συμφωνήσουν, η απουσία σαφούς πολιτικής της Ένωσης δημιουργεί κενό, το οποίο εν συνεχεία καλύπτεται από ατομικές, ορισμένες φορές αντιφατικές, εθνικές εξωτερικές πολιτικές. Ορισμένοι πρόσθεσαν ότι ο κανόνας της ομοφωνίας ευνοεί πολιτική που υπαγορεύεται από τη λιγότερο φιλόδοξη θέση και καθυστερεί σημαντικά τη λήψη αποφάσεων, τη στιγμή που συχνά απαιτείται άμεση αντίδραση.
11. Για διάφορους ομιλητές η λύση πρέπει να αναζητηθεί στην επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας στο πεδίο της ΚΕΠΠΑ. Ορισμένοι θεωρούν ότι όλες οι αποφάσεις εξωτερικής πολιτικής (εκτός της ασφάλειας και της άμυνας) πρέπει να λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία, ενώ άλλοι πρότειναν, ως πρώτο βήμα, κοινές πρωτοβουλίες από τον Ύπατο Εκπρόσωπο και τον υπεύθυνο για τις Εξωτερικές Σχέσεις Επίτροπο να αποτελούν αντικείμενο ειδικής πλειοψηφίας. Ορισμένα μέλη εξέφρασαν την επιθυμία τους να παραμείνει η ομοφωνία ως γενική αρχή και υπογράμμισαν ότι προτιμούν τη βελτίωση των μηχανισμών που έχουν καθοριστεί για τη μεγαλύτερη σύγκληση μεταξύ των κρατών μελών. Αναφέρθηκαν ιδιαίτερα η δυνατότητα επέκτασης του δικαιώματος πρωτοβουλίας στον Ύπατο Εκπρόσωπο και η καλύτερη χρήση των αξιολογήσεων της κοινής πολιτικής. Για ορισμένους, η διατήρηση της ομοφωνίας ως γενικής αρχής δεν αποκλείει την ευρύτερη εφαρμογή της ειδικής πλειοψηφίας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως εντός του πλαισίου κοινών στρατηγικών, ή, πιθανώς, όταν λαμβάνονται αποφάσεις που υποβάλλονται από κοινού από τον Ύπατο Εκπρόσωπο και την Επιτροπή. Άλλες προτάσεις για την υπέρβαση της αδράνειας στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ περιλαμβάνουν την ανάπτυξη «ενισχυμένης συνεργασίας», καθώς και ευρύτερη χρήση της «εποικοδομητικής αποχής», γεγονός που θα επιτρέψει στο «συνασπισμό της βούλησης» να λαμβάνει πρωτοβουλία εκ μέρους της ΕΕ, υπό τον όρο ότι κανένα κράτος μέλος δεν αντιτίθεται στην πρωτοβουλία αυτή και ότι η δυνατότητα παραμένει ανοικτή να προσχωρήσουν και άλλοι σε μεταγενέστερο στάδιο.
12. Το θέμα της πρωτόβουλης εξωτερικής πολιτικής συνδέεται άμεσα με το θέμα της χρηματοδότησης της ΚΕΠΠΑ. Η άμεση δράση προϋποθέτει πρόσβαση σε κατάλληλους πόρους, οικονομικούς και ανθρώπινους. Διάφοροι ομιλητές υπογράμμισαν ότι ο προϋπολογισμός της ΚΕΠΠΑ πρέπει να αυξηθεί και ότι οι χρηματοδοτικές διαδικασίες πρέπει να καταστούν περισσότερο ευέλικτες. Αναφέρθηκε επίσης η πιθανή αξιοποίηση διπλωματικών πόρων σε τρίτες χώρες και η δυνατότητα να δοθεί ευθύνη στον Ύπατο Εκπρόσωπο για τις δραστηριότητες εξωτερικής πολιτικής των εξωτερικών αντιπροσωπιών.

Αποτελεσματική εκπροσώπηση

13. Ορισμένα μέλη ζήτησαν μεγαλύτερη σαφήνεια ως προς την εξωτερική εκπροσώπηση στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Ορισμένοι θεωρούν ότι η λύση είναι να ομιλεί η Ένωση με ενιαία φωνή, ενώ άλλοι έχουν τη γνώμη ότι ο σημαντικότερος στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι η Ένωση έχει να διατυπώσει ενιαίο μήνυμα. Άλλοι ισχυρίζονται ότι η εξωτερική εκπροσώπηση θα απλουστευθεί εάν υπάρξει ενιαία νομική προσωπικότητα.

Το θέμα της νομιμότητας

14. Διάφοροι ομιλητές θεωρούν ότι υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα στο δεύτερο πυλώνα και ζητούν να αυξηθεί η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, π.χ. με την προσφυγή στη συναπόφαση. Άλλοι τονίζουν ότι η δημοκρατική νομιμότητα απορρέει από τα εθνικά κοινοβούλια (ιδιαίτερα σε περίπτωση ανάπτυξης στρατιωτικών δυνάμεων) και ζήτησαν καλύτερο έλεγχο και υποχρέωση λογοδοσίας σε εθνικό επίπεδο.

Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας

15. Διάφορα μέλη υπογράμμισαν ότι είναι σημαντικό για την Ένωση να αναπτύξει μια αποτελεσματική πολιτική άμυνας και ασφάλειας. Αυτό εξαρτάται, πρώτον, από τη διασφάλιση επαρκών και κατάλληλων δυνατοτήτων, τόσο στρατιωτικών, όσο και μη στρατιωτικών. Ορισμένοι υποστήριζαν ότι η στρατιωτική δράση της Ένωσης πρέπει να περιοριστεί στην ειρήνευση, και θα πρέπει να εξαρτάται από την ύπαρξη εντολής από τα Ηνωμένα Έθνη.
16. Ορισμένα μέλη αντιμετώπισαν την άμυνα ως κυρίως θέμα που υπάγεται στο NATO, και ορισμένοι υπογράμμισαν ότι είναι σημαντικό η ανάπτυξη της ΚΕΠΑΑ να πραγματοποιείται στα πλαίσια στενών διαβουλεύσεων με το NATO. Ορισμένοι ζήτησαν η «ενισχυμένη συνεργασία» να επεκτείνεται στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας. Αναφέρθηκε ότι η ανάπτυξη της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας πρέπει να βασίζεται σε σταδιακή προσέγγιση, που να επιτρέπει σταδιακή ανάπτυξη των δυνατοτήτων. Ορισμένοι υπογράμμισαν την ανάγκη να αντιμετωπιστεί το θέμα της διαλειτουργικότητας μεταξύ εθνικών ενόπλων δυνάμεων. Διάφοροι ζήτησαν καλύτερο συντονισμό ως προς τις πολιτικές έρευνες, ανάπτυξης και απόκτησης, προκειμένου να επιτευχθεί ευνοϊκή σχέση κόστους/ωφελημάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Άλλοι υποστήριζαν τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Οργανισμού Εξοπλισμών, και ορισμένοι θεώρησαν ότι πρέπει να επανεξεταστεί και να τροποποιηθεί το άρθρο 296 της συνθήκης, ώστε να υπαχθεί η βιομηχανία όπλων στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης.
17. Διάφορα μέλη υπογράμμισαν ότι οι αποφάσεις σχετικά με την ασφάλεια και την άμυνα πρέπει να συνεχίσουν να λαμβάνονται με ομοφωνία, δεδομένης της ευαισθησίας τους, και ότι ο έλεγχος στον τομέα αυτό είναι κυρίως θέμα που αφορά τα εθνικά κοινοβούλια.

II. Έκθεση από τη Συνέλευση των Νέων

18. Ο πρόεδρος της Συνέλευσης των Νέων, κ. Filibeck, και οι δυο Αντιπρόεδροι, κες Tedesco-Triccas και Nørby, παρουσίασαν το κείμενο που εγκρίθηκε το πρωί από τη Συνέλευση των νέων η οποία συνεκλήθη στις Βρυξέλλες από τις 10 Ιουλίου. Στις παρεμβάσεις τους, οι αντιπρόσωποι των νέων υπογράμμισαν ιδίως τη σημασία της διαβούλευσης με τους νέους και της άμεσης συμμετοχής τους στην ευρωπαϊκή διαδικασία. Ανέφεραν επίσης ότι το εγκριθέν κείμενο καλεί για αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων, ενίσχυση των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και ότι μια πλειοψηφία των νέων επιθυμεί επίσης να προσανατολιστεί η Ευρώπη προς μια δομή ομοσπονδιακού τύπου. Καταλήγοντας, ο Πρόεδρος της Συνέλευσης των νέων κάλεσε να διατηρηθεί η δυναμική και εξέφρασε την επιθυμία να συγκληθεί δεύτερη σύνοδος αυτής της Συνέλευσης των νέων, προκειμένου να μπορέσει να συνεχίσει τις συζητήσεις και να εξετάσει διεξοδικά τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε την παρουσίαση αυτή, διάφορα μέλη της Συνέλευσης χαιρέτισαν τις εργασίες που πραγματοποίησαν οι νέοι και εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για το περιεχόμενο της εγκριθείσας δήλωσης. Ορισμένοι εξέφρασαν επίσης την επιθυμία να συνεχιστούν οι επαφές με τους νέους.

Ένα μέλος της Συνέλευσης των νέων εξέφρασε μια θέση που υπογράφηκε από σημαντικό αριθμό συμμετεχόντων στη Συνέλευση των νέων, επικρίνοντας τις μεθόδους εργασίας, καθώς και τα αποτελέσματα που επετεύχθησαν.

Καταλήγοντας, ο Αντιπρόεδρος Dehaene συμμερίστηκε το στόχο να διατηρηθεί η δυναμική που αποκτήθηκε από τη σύγκληση αυτής της Συνέλευσης των νέων, και, προς, τούτο, ανέφερε τις εξής πρακτικές ρυθμίσεις :

- πρόσκληση του Προέδρου της Συνέλευσης των νέων καθώς και των δύο Αντιπροέδρων να συμμετέχουν εφεξής στις συνόδους ολομέλειας της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, προκειμένου να ενημερώνουν σχετικά το σύνολο των συμμετεχόντων στη Συνέλευση των νέων,
- διατήρηση της ιστοσελίδας (<http://www.youth-convention.net/>) προκειμένου να ενθαρρυνθεί η συνέχιση των συζητήσεων μεταξύ νέων και να υπάρχει στη διάθεσή τους ένα εργαλείο επικοινωνίας,
- πρόσκληση προς κάθε συνιστώσα (εθνικές αντιπροσωπίες, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή, Προεδρία), προκειμένου να διατηρεί στενή επαφή με τους νέους που έχει ορίσει, να τους τηρεί τακτικά ενημέρους για τις προόδους που έχουν επιτευχθεί και να συλλέγει τις εκτιμήσεις και προτάσεις τους.

III. Διαδικαστική πρόταση από ορισμένα μέλη της Συνέλευσης

19. Ο Πρόεδρος αναφέρθηκε στην πρόταση που υποβλήθηκε από ορισμένα μέλη της Συνέλευσης ότι θα πρέπει η Επιτροπή να κληθεί να εκπονήσει το σχέδιο συνταγματικής Συνθήκης. Ο Πρόεδρος σημείωσε ότι η πρόταση αυτή εξετάστηκε από το Προεδρείο και απορρίφθηκε ομόφωνα, δεδομένου ότι μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η Συνέλευση προσπαθεί να αποφύγει τις ευθύνες της. Αναφέρθηκε στην εναλλακτική προσέγγιση την οποία είχε διατυπώσει κατά την έναρξη της συνόδου, η οποία, όπως ελπίζεται, αντιμετωπίζει τις ανησυχίες όσων είχαν διατυπώσει την πρόταση.
 20. Η κα Berger, η οποία είχε καταθέσει την πρόταση στο Προεδρείο, ανέφερε ότι είναι πλήρως ικανοποιημένη με τον τρόπο χειρισμού του θέματος, και επιβεβαίωσε ότι η εν λόγω πρόταση έχει αποσυρθεί.
-

Κατάλογος των ομιλητών σύμφωνα με τη σειρά που έλαβαν το λόγο.

Σύνοδος της ολομέλειας, 11-12 Ιουλίου 2002

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΜΙΛΗΤΩΝ

Πέμπτη 11 Ιουλίου

Εξωτερική δράση της ΕΕ : γενική συζήτηση

1. κα Ana PALACIO - Ισπανία (Κυβέρνηση)
2. κ. Elmar BROK - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
3. κ. Êrnani LOPES - Πορτογαλία (Κυβέρνηση)
4. κ. Frans TIMMERMANS - Κάτω Χώρες (Κοινοβούλιο)
5. κα Hildegard PUWAK - Ρουμανία (Κυβέρνηση)
6. κ. Michel BARNIER - Επιτροπή
7. κ. Bobby McDONAGH - Ιρλανδία (Κυβέρνηση)
8. κ. Antonio TAJANI - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
9. κ. Μιχαήλ ΑΤΤΑΛΙΔΗΣ - Κύπρος (Κυβέρνηση)
10. κ. Alojz PETERLE - Σλοβενία (Κοινοβούλιο)
11. κ. Peter SERRAO-INGLOTT - Μάλτα (Κυβέρνηση)
12. κ. Jens Peter BONDE - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
13. κ. Louis MICHEL - Βέλγιο (Κυβέρνηση)
14. κ. Olivier DUHAMEL - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
15. κ. Peter HAIN - Ηνωμένο Βασίλειο (Κυβέρνηση)
16. κ. Göran LENNMARKER - Σουηδία (Κοινοβούλιο)

Μπλε κάρτες : Duff, Hain, Haenel, Berès, Hain

17. κ. Ben FAYOT - Λουξεμβούργο (Κοινοβούλιο)

Μπλε κάρτες : Hain, Voggenhuber, Barnier

18. κ. Henning CHRISTOPHERSEN - Δανία (Κυβέρνηση)
19. κ. Γεώργιος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ - Ελλάδα (Κυβέρνηση)
20. κ. Pavol HAMZIK - Σλοβακία (Κοινοβούλιο)
21. κ. Peter GLOTZ - Γερμανία (Κυβέρνηση)
22. κ. John BRUTON - Ιρλανδία (Κοινοβούλιο)

Μπλε κάρτες : Stuart, Maij-Weggen, Belohorská

23. κ. Alejandro MUÑOZ ALONSO - Ισπανία (Κοινοβούλιο)
24. κ. Matjaz NAHTIGAL - Σλοβενία (Κυβέρνηση)
25. κ. Pierre LEQUILLER - Γαλλία (Κοινοβούλιο)
26. κ. Gianfranco FINI - Ιταλία (Κυβέρνηση)
27. κα Ayfer YILMAZ - Τουρκία (Κοινοβούλιο)
28. κ. Alain LAMASSOURE - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
29. Lord MACLENNAN - Ηνωμένο Βασίλειο (Κοινοβούλιο)
30. κ. Roberts ZILE - Λετονία (Κυβέρνηση)
31. κ. Andrew DUFF - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
32. κ. Παρασκευάς ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ - Ελλάδα (Κοινοβούλιο)
33. κ. Lamberto DINI - Ιταλία (Κοινοβούλιο)

Μπλε κάρτες : Hain, Barnier

34. κα Teija TIILIKAINEN - Φινλανδία (Κυβέρνηση)
35. κ. Jürgen MEYER - Γερμανία (Κοινοβούλιο)
36. κα Cristiana MUSCARDINI - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
37. κ. Rytis MARTIKONIS - Λιθουανία (Κυβέρνηση)
38. κα Hanja MAIJ-WEGGEN - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
39. κ. Kimmo KILJUNEN - Φινλανδία (Κοινοβούλιο)
40. κ. Peter SKAARUP - Δανία (Κοινοβούλιο)
41. κα Ανδρούλα ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ - Κύπρος (Κοινοβούλιο)
42. κ. Dam KRISTENSEN - Δανία (Κοινοβούλιο)
43. κ. Josep BORRELL FONTELLES - Ισπανία (Κοινοβούλιο)
44. κ. Edmund WITTBRODT - Πολωνία (Κοινοβούλιο)
45. κ. Juraj MIGAS - Σλοβακία (Κυβέρνηση)
46. κ. Marco FOLLINI - Ιταλία (Κοινοβούλιο)
47. κ. Hannes FARNLEITNER - Αυστρία (Κυβέρνηση)
48. κ. Alvydas MEDALINSKAS - Λιθουανία (Κοινοβούλιο)
49. κα Lena HJELM-WALLEN - Σουηδία (Κυβέρνηση)
50. κ. Reinhard BÖSCH - Αυστρία (Κοινοβούλιο)
51. κ. Mesut YILMAZ - Τουρκία (Κυβέρνηση)
52. κ. Proinsias DE ROSSA - Ιρλανδία (Κοινοβούλιο)
53. κ. Péter BALÁZS - Ουγγαρία (Κυβέρνηση)
54. κ. Jozef OLEKSY - Πολωνία (Κοινοβούλιο)

55. κ. Carlos CARNERO GONZÁLEZ - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 56. κ. Pierre MOSCOVICI - Γαλλία (Κυβέρνηση)
 57. κ. Caspar EINEM - Αυστρία (Κοινοβούλιο)
 58. κ. István SZENT-IVÁNYI - Ουγγαρία (Κοινοβούλιο)
-

Παρασκευή 12 Ιουλίου

Παρουσίαση έκθεσης από τη Συνέλευση των Νέων

1. κ. Giacomo FILIBECK, Πρόεδρος της Συνέλευσης των Νέων
2. κα Ellen NØRBY, Αντιπρόεδρος, Συνέλευση των Νέων
3. κα Roberta TEDESCO TRICCAS, Αντιπρόεδρος, Συνέλευση των Νέων
4. κα Helle THORNING-SCHMIDT - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Μπλε κάρτες : Duhamel, Dobbyn (Συνέλευση των Νέων), Duff, Skaarup, Bonde, Juri (Συνέλευση των Νέων), Derosier (Συνέλευση των Νέων), Brok, Witherick (Συνέλευση των Νέων), Maij-Weggen, Thorning-Schmidt

Συνέχιση της συζήτησης για την Εξωτερική Δράση της ΕΕ (Άμυνα)

1. κ. René van der LINDEN - Κάτω Χώρες (Κοινοβούλιο)
2. κ. Gunter PLEUGER - Γερμανία (Κυβέρνηση)
3. κ. Antonio VITORINO - Επιτροπή
4. κα Μαριέττα ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ - Ελλάδα (Κοινοβούλιο)
5. Βαρόνη SCOTLAND - Ηνωμένο Βασίλειο (Κυβέρνηση)
6. κ. Esko SEPPÄNEN - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
7. κα Danuta HÜBNER - Πολωνία (Κυβέρνηση)
8. κ. Michael FRENDÓ - Μάλτα (Κοινοβούλιο)

Μπλε κάρτες : Duff, Fini, Einem, Vitorino

9. κα Gisela STUART - Ηνωμένο Βασίλειο
10. κ. Diego LÓPEZ GARRIDO - Ισπανία (Κοινοβούλιο)
11. κα Eduarda AZEVEDO - Πορτογαλία (Κοινοβούλιο)
12. κ. Jacques SANTER - Λουξεμβούργο (Κυβέρνηση)
13. κ. Valdo SPINI - Ιταλία (Κοινοβούλιο)

14. κ. Kenneth KVIST - Σουηδία (Κοινοβούλιο)
15. κ. William ABITBOL - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
16. κ. Jan KOHOUT - Τσεχική Δημοκρατία (Κυβέρνηση)
17. κ. Edvins INKENS - Λετονία (Κοινοβούλιο)
18. κ. Alvydas MEDALINSKAS - Λιθουανία (Κοινοβούλιο)
19. κ. Kimmo KILJUNEN - Φινλανδία (Κοινοβούλιο)
20. κ. Jürgen MEYER - Γερμανία (Κοινοβούλιο)

Διαδικαστική πρόταση που υπέβαλαν ορισμένα μέλη της Συνέλευσης

1. κα Maria BERGER - Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Μπλε κάρτες : De Rossa, Kiljunen, MacCormick, Hallengren, Einem

=====